

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010036
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8715010036.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom 11.09.2019 v trestnej veci proti obžalovanému E. L. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 4T/11/2015-355 zo dňa 19.09.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil trestnú vec vedenú proti obžalovanému E. L. pre skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že

- dňa 28.5.2014 v čase okolo 15.30 hod. v Hôrke - Kišoviach, na pozemku č. XXXX/X a XXXX/X v katastrálnom území P. povedal A.. Z. Z. : „Vy jedna špina eštebácka, sviňa, rozvracač a ničiteľ rodín, my vieme všetko o vás, špina jedna hnusná,“ kde po následnom upozornení prítomnej hliadky OO PZ Poprad opätovne pokračoval vo vykrikovaní slovami : „Ja nemám s tým problém to povedať aj pred policajtmí, ale upozorňujem, že keď mi prdne v hlave, tak ho naozaj zastrelím a keď odtiaľ tá špina okamžite neodíde, tak ho prepichnetem vidlami“, následne obv. E. L. odbehol do kôlne, odkiaľ priniesol vidly, ktoré nasmeroval k A.. Z. Z., kde mu v ďalšom konaní zabránila hliadka polície, čím svojím konaním u A.. Z. Z. spôsobil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

na prejednanie Okresnému úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mohol byť priestupkom.

Proti tomuto uzneseniu podal okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú následne (a to spoločne s dôvodmi odvolania proti rozsudku, ktorým rozhodol prvostupňový súd o ďalšom zo žalovaných skutkov) odôvodnil. V tejto časti odôvodnenia poukazuje na skutočnosti, ktorými prvostupňový svoje rozhodnutie odôvodnil, teda najmä okolnosťou, že tvrdenia poškodeného, že obžalovaný prejavil záujem na neho zaútočiť vidlami a použil aj verbálne vyhrážky o fyzickom útoku a ublížení, nepotvrdili členovia hliadky polície, výpoveďami ktorých boli preukázané vyslovené vulgarizmy z úst obžalovaného na adresu poškodeného, no tie nemali charakter vyhrážok a nebolo preukázané konanie obžalovaného za použitia zbrane, teda vidiel, ktoré sa mali nachádzať v blízkosti obžalovaného, a ktoré mali byť použité na útok proti nemu. Podľa sťažovateľa svedkovia, členovia hliadky polície vypovedali už v prípravnom konaní, pričom H.. R. sa vyjadroval v tom zmysle, že pre časový odstup si už presne nepamätá, či Z. L. nadával, no so zvýšeným hlasom mu niečo hovoril a druhý člen hliadky E. E. síce neuviedol vyhrážky zabitím, ale už z jeho výpovede z prípravného konania vyplýva, že on sa venoval pri riešení konfliktu A.. Z.. Uvedené rozpory neboli odstránené ani na hlavnom pojednávaní, kde svedkovia uviedli, že si na detaily nepamätajú. Obžalovaný je zo spáchania trestného činu dňa

28.05.2014 jednoznačne usvedčovaný poškodeným, ktorý kontinuálne zotrval na svojej výpovedi a ako zainteresovaná osoba citlivo vnímal všetky výroky obžalovaného na jeho adresu. Navrhol preto, aby krajský súd sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol vo veci sám, resp. uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je možné považovať za dôvodnú.

Tak ako je zrejmé aj z dôvodov napadnutého uznesenia na obžalovaného E. L. bola podaná obžaloba pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 28.5.2014 v čase okolo 15.30 hod. v Hôrke - Kišovciach, na pozemku č. XXXX/X a XXXX/X v katastrálnom území Hôrka povedal A.. Z. Z. : „Vy jedna špina eštebácka, sviňa, rozvracač a ničiteľ rodín, my vieme všetko o vás, špina jedna hnusná,“ kde po následnom upozornení prítomnej hliadky OO PZ Poprad opätovne pokračoval vo vykrikovaní slovami : „Ja nemám s tým problém to povedať aj pred policajtmí, ale upozorňujem, že keď mi prdne v hlave, tak ho naozaj zastrelím a keď odtiaľ tá špina okamžite neodíde, tak ho prepichnem vidlami“, následne obv. E. L. odbehol do kôlne, odkiaľ priniesol vidly, ktoré nasmeroval k A.. Z. Z., kde mu v ďalšom konaní zabránila hliadka polície, čím svojím konaním u A.. Z. Z. spôsobil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

- dňa 13.6.2014 v čase okolo 16.15 hod. v Hôrke - Kišovciach počas toho ako pošk. A.. Z. Z. opravoval plot na svojom pozemku rodinného domu č. XXX spôsobom, že sedel obkročmo na múriku a poklepkával kladivom na oplotení, tak vystrelil z pozemku svojho rodinného domu č. XXX dvakrát z dlhej strelnej zbrane - vzduchovky a touto zbraňou mieril na A.. Z. Z. a Y. Z., ako aj kričal slovami : „Keď nezmiznete z pozemku, zastrelím vás,“ v dôsledku čoho Y. Z. reagovala slovami : „Strieľajte, nech je pokoj!“, nato sa Y. Z. skryla za stromček na ich pozemku a A.. Z. Z. za stĺpik oplotenia na ich pozemku, následne obv. E. L. odložil strelnú zbraň na stôl na svojom pozemku a keď Y. Z. a Z. Z. zbierali veci na ich pozemku s tým, že odídu preč do svojho domu, tak obv. E. L. na nich opätovne kričal, že ich postrelia a keď sa obzreli smerom k obv. E. L., tak tento znova stál na svojom pozemku a mieril na nich uvedenou zbraňou, ako i kričal na nich rôzne bližšie neuvedené nadávky, kde Y. Z. a A.. Z. Z., keď vošli do domu, tak zavolali políciu, obv. E. L. predmetnú strelnú zbraň odložil do kôlničky, ktorá je pristavená k rodinnému domu, čím svojím konaním spôsobil u pošk. A.. Z. Z. a Y. Z. dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci už predtým prvostupňový súd rozhodol dvakrát, v prvom prípade rozsudkom zo dňa 15.10.2015 a po druhý krát rozsudkom zo dňa 26.01.2017, v oboch prípadoch však boli v dôsledku podaných odvolaní (v prvom prípade len obžalovaného a v druhom prípade prokurátora, keďže obžalovaný podal odvolanie po zákonom stanovenej lehote) rozhodnutiami krajského súdu zrušené a okresnému súdu bolo uložené, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

V zmysle pokynov uvedených v týchto rozhodnutiach krajského súdu prvostupňový súd dopĺňal dokazovanie a dôkazy, ktoré boli v konaní pred súdom vykonané, následne vyhodnotil a uviedol, na základe ktorých skutočností a dôkazov dospel k záveru, ktorý prezentoval vo výroku napadnutého uznesenia.

So závermi, ku ktorým prvostupňový súd dospel, sa stotožňuje aj krajský súd.

Ten napokon už vo svojom prvom rozhodnutí, teda v uznesení sp. zn. 1To 2/2016 zo dňa 22.03.2016 poukázal na skutočnosti vzhľadom na existenciu ktorých sú pochybnosti o tom, či skutok zo dňa 28.05.2014, ktorý obžaloba kládla obžalovanému za vinu, je žalovaným trestným činom.

Tak ako to plynie aj z uvedeného rozhodnutia krajského súdu, ale hlavne z vykonaných dôkazov a napokon aj dôvodov sťažnosti, obžaloba pri svojich skutkových záveroch vychádzala predovšetkým z tvrdenia samotného poškodeného A.. Z. Z.. Ten ale vo svojich výpovediach mimo iného uvádza, že dňa 28.05.2014 okolo 15.30 hod. prišla hliadka policajného zboru riešiť pravdepodobne kosenie

trávy, v aute priviezla aj obžalovaného L., ktorý po vystúpení z auta začal na neho vykrikovať a potom aj nadávať. Hliadkou bol upozornený na nevhodné správanie, no on pokyny ignoroval, pokračoval a doslovne povedal, že nemá problém povedať to aj pred policajtami, ale upozorňuje, že keď mu prdne v hlave, tak ho naozaj zastrelí a keď tá špina okamžite neodíde, tak ho prepichne vidlami. Vzápätí sa odobral do kôlne, odkiaľ priniesol vidly a nasmerovanými smerom k nemu sa rozbehol, v tej chvíli ho hliadka zadržala.

Odhliadnúc od toho, že obžalovaný spáchanie skutku popiera, je potrebné poukázať na výpoveď poškodeného, z obsahu ktorej vyplýva, že tak vyhrážky, ako aj útok vidlami mal podľa poškodeného obžalovaný urobiť v prítomnosti členov policajnej hliadky, ktorí mali jednak obžalovaného upozorňovať na nevhodné správanie a jednak ho mali zadržať vo chvíli, keď sa k nemu mal rozbehnúť s vidlami nasmerovanými na neho.

Z výpovedí svedkov, členov policajnej hliadky však tieto skutočnosti rozhodne nevyplývajú v takej miere, ako to poškodený tvrdí. Z výpovedí svedka H. H. R., jedného z členov policajnej hliadky vyplýva, že si už presne nepamätá (čo je napokon vzhľadom na výkon ich činnosti pochopiteľné), či obžalovaný L. Z. niečo nadával, no zvýšeným hlasom mu niečo hovoril. Či sa mu vyhrážal, na to si už nepamätá, uviedol, že keď prišli na miesto, Z. bol od L. asi na 30 až 40 metrov, kosil trávu pri svojom plote. Keď tam prišli, L. spoza bránky svojho pozemku išiel k nim a v ruke niesol vidly, upozornili ho, aby vidly odložil, oprel ich o bránku. Vidly neniesol v polohe akoby nimi chcel niekoho napadnúť, ale ako keby ho vyrušili pri práci. Keď tam boli, jeden sa rozprával s L., druhý s Z. a počas ich prítomnosti nenasmeroval L. vidly proti Z., nedošlo k reálnemu ohrozeniu života alebo zdravia.

Z výpovede druhého z členov hliadky, svedka E. E., plynie, že v popoludňajších hodinách boli vyslaní na preverenie oznámenia do Hôrky, na miesto dovezli aj L.. Na mieste zistili, že Z. mal na pozemku L. kosiť trávu a počas toho mal strunovou kosačkou zraniť L.. L. bol z celej veci rozrušený, vykrikoval na svojho suseda rôzne nadávky typu ako ty eškebák, ale žiadne vyhrážky Z. neadresoval. On sa šiel porozprávať s Z. (bol teda v prítomnosti poškodeného), ten mu ukázal rozhodnutie súdu, ktoré si on išiel prečítať do auta, keď sa z auta pozrel smerom k L., videl, ako stojí s vidlami postavenými vedľa seba a tak šiel k nemu. L. po celý čas čo držal vidly sa Z. nevyhrážal a ani vidlami na Z. nejako neútočil, ani nenaznačoval útok, len sa o vidly akoby opieral a na výzvu vidly odložil. Keď držal vidly, bol od Z. 20 až 25 metrov.

Za situácie, keď nezainteresovaní svedkovia, členovia policajnej hliadky, ktorí boli na mieste samom prítomní nepotvrdzujú tvrdenia poškodeného v tom smere, že sa mu mal obžalovaný vyhrážať zastrelením, prípadne prepichnutím vidlami, či snahu zaútočiť uvedenými vidlami na neho, rozhodne nie je možné dospieť k nepochybnému záveru o tom, že by konanie obžalovaného malo napĺňať znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, tak, ako to obžaloba obžalovanému kládla za vinu.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že k vulgárnym nadávkam obžalovaného na stranu poškodeného malo dôjsť, toto konanie však už môže napĺňať len znaky priestupku, na prejednanie ktorého však je príslušný iný orgán.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý tento skutok v zmysle ust. § 280 ods. 2 Tr. poriadku postúpil na prejednanie Okresnému úradu Popradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, preto považuje krajský súd za správne a v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov preto sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.